

set, at det i virkeligheden er at underminere den måde, vi har bygget vores sundhedsvæsen op på, hvis det bliver reglen og ikke undtagelsen, at vi skal sidde herinde beslutningsforslag for beslutningsforslag og sige: Her er der lige præcis hjørnet af et sundhedsproblem, som skal løses på en ganske specifik måde. Det er sådan set meget det, jeg reagerer imod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke helt, der er sammenhæng i ministerens argumentation, når han siger, at vi skal have sammenhæng i tingene, hvad ingen jo er uenige i, at vi skal prøve bredt og samfundsmæssigt at se på, hvad det er, vi kan gøre, og at vi også skal ind på alle mulige andre områder i forhold til planlægning, så man ikke er nødt til at køre med bil fra hjem til arbejdsplads, men at der er mulighed for at gå og cykle osv.

Det forhindrer jo ikke, at vi samtidig, når vi kigger på den store sammenhæng, så også tager ét skridt ad gangen. Ministeren fremhæver selv forskellige enkeltlementer som f.eks. motion på recept, som er et led i den store sammenhæng, vi prøver at opnå. Så tager man et skridt ad gangen, og her er altså ét forslag.

Så siger ministeren nu i sin nye argumentation, at det skal vi overlade til amterne. Det er jo lidt sjovt, når ministeren ellers overvejer at nedlægge amterne, men lad det nu være. Men hvorfor ikke tage det her skridt, så vi kommer i gang med noget, når amterne nu ikke selv er gået i gang på det her område, hvis vi alle sammen synes, at det her er en god idé, og at det kunne være med til at gå i den rigtige retning? Er det rent økonomisk, fordi man skal bruge pengene til at forære til vennerne i stedet?

Kl. 11.05

ker at kunne møde op den ene gang efter den anden med løsrevne forslag, hvor økonomien ikke hænger sammen på tværs, og vifte med dem og sige, hurra, hurra, her er der nogle, der gør en forskel. Men så nemt er det jo altså ikke.

Der er tale om et stort samfundsproblem, som vi målrettet arbejder på at få gjort noget ved. Det kan man læse ud af den plan, vi har fremlagt: »Sund hele livet«. Det kan man se i den handlingsplan, som Sundhedsstyrelsen efterfølgende har lagt frem, og som jo i virkeligheden er med til at kitte en indsats sammen, der foregår mange steder, i arbejdslivet, i fritidslivet, i sundhedssektoren, hvor der er en stigende fokus på det. Og hvis jeg bliver irriteret, så er det måske over, at man så laver sådan et lille paradeforslag her og ikke er parat til at tage effekten af det.

Jeg ville have respekt for det, hvis man havde lavet et fuldt gennemregnet regnestykke, der hedder, at når vi nu ruller det her ud i fuld skala, så skal vi altså give 1.100 kr. til 1,2 millioner danskere, hvad den samfundsøkonomiske effekt af det er, og at man turde stå bag det. Det ville jeg have respekt for, men det her har jeg altså ikke stor respekt for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal gerne sende ministeren Enhedslistens finanslovsforslag, så ministeren kan se, at der er økonomisk sammenhæng i de forslag, vi fremsætter på forskellige områder. Vi har sikret os økonomien.

Forskellen er, at vi mener, man skal tage noget finansiering fra de multinationale, fra Nord-sølien, at vi skal lukke skattehullerne, ikke skal lave de kæmpe milliardskattelettelser, som ministeren sammen med regeringspartierne og Dansk Folkeparti har været med til i sine år ved magten.

Så vi kan sagtens finde penge, også hvis der skulle være den lykkelige situation, at der er mange overvægtige danskere, der benytter sig af muligheden for at få noget kostvejledning. For jeg kan forstå, ministeren er enig i, at det faktisk ville være en god idé, hvis langt flere fik en kostvejledning.

Men for en del familier er økonomien altså en barriere i forhold til at gå til en diætist og få den nødvendige vejledning, og derfor er forslaget, at vi åbner for det. Og så kan det jo være, hvis nogen begynder, at det så breder sig, og så kunne det jo være, at det på lang sigt ville give en besparelse på samfundsøkonomien, hvis folk kom

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved jeg ikke lige præcis, hvilke venner det er, der hentydes til. Vi taler om penge, vi ikke har, og derfor er jeg sådan set heller ikke i stand til at forære dem hverken til mine venner eller fjender. Jeg ved ikke lige præcis, hvad det er, der sådan lidt underlødigt insinueres her.

Apropos sammenhæng bliver jeg bare nødt til at understrege her, at jeg jo sådan set har ansvar for at tænke i sammenhæng. Jeg medgiver, at fru Line Barfod ikke har det samme ansvar, men har det privilegium som oppositionspoliti-